

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล
ของประชาชนในเขตกรุงเทพและปริมลฑล
Factors Influencing Personal Financial Management of People in Bangkok
and Its Vicinity

พงศ์พัฒน์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา¹ และ ปริญญ์ สีม่วง^{2*}

Pongpat Seneewong Na Ayutthaya¹ and Parinya Siemuang^{2*}

*Corresponding author e-mail: parinya.si@mail.rmuk.ac.th

Received:

December 18th, 2025;

Revised:

March 25th, 2026.;

Accepted:

April 19th, 2026

DOI:

<https://doi.org/10.65205/jmsr.2026.e281193>

บทคัดย่อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพและปริมลฑล มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพและปริมลฑล 2) เพื่อศึกษาระดับของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพและปริมลฑล โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรในจังหวัดกรุงเทพและปริมลฑล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เป็นงานวิจัยแบบเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้วิธีเก็บแบบสอบถาม 400 ชุด โดยจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ โดยการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ด้วยค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ คำนวณค่าเฉลี่ย คำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลทางสถิติ ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) และใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลที่ได้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และด้านจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การรับรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และด้านการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการหารายได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลและสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

คำสำคัญ: พฤติกรรมผู้บริโภค การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

¹ นักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Student of Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Assistant Professor of Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

Abstract

Factors influencing the personal financial management of people in Bangkok and its vicinity. The objectives are as follows: 1) To study the factors affecting the personal financial management of the people in Bangkok and the metropolitan area, 2) To study the level of personal financial management of the people in Bangkok and the metropolitan area. The sample is 400 people in Bangkok and its surrounding provinces aged 18 years and above. The data will be analyzed and processed statistically. By analyzing descriptive statistics with a percentage value. Frequency distribution Mean calculation, standard deviation calculation, and inferential data analysis using statistical ready-made programs. In the hypothesis test, statistical analysis tools such as t-test and one-way ANOVA (F-test) were used, and multiple regression analysis was used. The results showed that the sample had opinions about consumer behavior. Overall is at a very high level. The average value is 3.68 when considered individually. The average value was 3.71, with the highest average being family with an average value of 3.75 and psychology. The average value was 3.66. The average value was 3.82 and the overall level of personal financial management was very high. The average value was 3.53, with the highest average being earning 3.65. This is in accordance with hypothesis 1: demographic factors influence the perception of personal financial management, and hypothesis 2: Consumer Behavior Factors Influence Personal Financial Management Perceptions

Keywords: Consumer Behavior, Personal Financial Management

บทนำ

ปรากฏการณ์หนี้ครัวเรือนทั่วโลกเป็นความท้าทายที่สำคัญในหลายประเทศ โดยเฉพาะในเศรษฐกิจขั้นสูง และเศรษฐกิจเกิดใหม่ หนี้ครัวเรือนทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้สำคัญที่สะท้อนถึงความแข็งแกร่งทางเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากการสะสมหนี้ที่มากเกินไปอาจทำให้เกิดความไม่มั่นคงในระดับบุคคล ครอบครัว และระดับเศรษฐกิจมหภาคภายในประเทศ สาเหตุสำคัญของภาวะหนี้ครัวเรือนสูง ได้แก่ สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย อสังหาริมทรัพย์เป็นสินทรัพย์สำคัญที่ครัวเรือนมักกู้ยืมเพื่อเป็นเจ้าของ ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา จีน และออสเตรเลีย สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้ครัวเรือนมีหนี้สินสูง การเติบโตของสินเชื่อส่วนบุคคล สินเชื่อส่วนบุคคลที่เข้าถึงได้ง่ายและไม่มีหลักประกัน เช่น บัตรเครดิตและสินเชื่อออนไลน์ การเติบโตของเทคโนโลยีทางการเงิน เทคโนโลยีทางการเงินทำให้การกู้ยืมและขอสินเชื่อง่ายขึ้นและสะดวกยิ่งขึ้น แต่มีความเสี่ยงที่จะเกิดหนี้สะสมหากไม่ได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม การบริโภคมากเกินไป พฤติกรรมการใช้จ่ายที่เกินรายได้และการพึ่งพาสินเชื่อเพื่อรักษามาตรฐานการครองชีพ ส่งผลให้หลายครัวเรือนเผชิญกับหนี้สินที่เพิ่มขึ้น ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อการบริโภคภายในประเทศ หนี้ครัวเรือนที่สูงส่งผลให้ประชาชนมีหนี้จ่ายมากขึ้น ส่งผลให้กำลังซื้อและการบริโภคลดลง ซึ่งจะส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวม ความเสี่ยงต่อระบบการเงิน: หากหนี้ครัวเรือนสูงเกินไปและประชาชนไม่สามารถชำระหนี้ได้ทันเวลา อาจเกิดปัญหาการผิดนัดชำระหนี้และส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ซึ่งเคยเกิดขึ้นแล้วในวิกฤตเศรษฐกิจโลกปี 2551 จากการผิดนัดชำระหนี้ สินเชื่อจำนองซับไพรม์ของสหรัฐอเมริกา (Subprime Mortgage Crisis) ภาวะต่อภาครัฐ เมื่อหนี้ครัวเรือนสูงและคนมีหนี้เริ่มมีปัญหาด้านการเงิน รัฐบาลอาจต้องออกมาตรการบรรเทาทุกข์ เช่น ลดอัตราดอกเบี้ย ปลดปล่อยเงินกู้ใหม่ หรือแบ่งเบาภาระหนี้ ส่งผลให้มีภาระหนี้เพิ่มมากขึ้น (Bank of Thailand. (2017))

หนี้ครัวเรือนไทย อยู่ในระดับสูงมากอย่างต่อเนื่อง ล่าสุดการแถลงข้อมูลภาวะสังคมไตรมาสที่ 4/2566 และภาพรวมปี 2566 พบว่าหนี้ครัวเรือนของไทยอยู่ที่ 16.2 ล้านล้านบาท โดยหากคำนวณเป็นระดับหนี้ครัวเรือนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (จีดีพี) จะอยู่ที่ 91.3% สถาบันการเงิน มีความเสี่ยงที่อาจจะถูกผิดนัดชำระหนี้ได้สูง จึงทำให้เป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หนี้สูญ เพิ่มขึ้น ทำให้ สถาบันการเงิน มีความเสี่ยงทำให้ขาดทุน จึงจำเป็นต้องทำการวิจัยในการลดการขาดทุน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการความพร้อมและรับมือ ในการลดความเสี่ยงที่ทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้กับสถาบันการเงินเพื่อเอาไปใช้ปรับนโยบาย ในการลดหนี้ NPLs การรับรู้ของผู้เป็นหนี้ครัวเรือน ไม่ว่าจะเป็น พฤติกรรม รายได้ รสนิยม อื่นๆ ล้วนแต่เป็นปัจจัย ทำให้ก่อให้เกิดหนี้ที่สูงสุด (Capital Market Knowledge Development Center. (2009) ปัญหาหนี้สินที่สูงมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมในหลายด้าน ทั้งในเรื่องของการบริโภค การลงทุน และเสถียรภาพทางการเงินของระบบสถาบันการเงิน การที่บุคคลไม่สามารถจัดการหนี้สินได้อย่างเหมาะสมจะส่งผลให้เกิดการสะสมหนี้สินที่เกินกำลัง และทำให้เกิดปัญหาทางการเงินในระยะยาว นอกจากนี้ ปัญหาหนี้สินยังส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของครัวเรือน ทำให้คุณภาพชีวิตลดลง และสร้างความเครียดและความไม่มั่นคงทางการเงิน

การบริหารจัดการทางการเงินถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินชีวิตและการบริหารองค์กร เพื่อสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงินที่มั่นคง การบริหารจัดการทางการเงินที่มีประสิทธิภาพช่วยให้บุคคลหรือองค์กรสามารถวางแผนการใช้จ่าย การออม และการลงทุนได้อย่างเหมาะสม เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงินและเพิ่มความสามารถในการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Gitman & Zutter, 2012) ปัญหาหนี้สินเป็นหนึ่งในปัญหาที่พบได้บ่อยในสังคมปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะเมื่อบุคคลหรือครัวเรือนไม่สามารถบริหารการเงินได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดภาระหนี้สินสะสมที่เพิ่มขึ้นจนยากจะจัดการได้ (Lusardi & Tufano, 2015) การขาดความรู้และทักษะในการบริหารการเงินส่วนบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาหนี้สินสูง (Xiao & Porto, 2017)

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้เลือกเก็บข้อมูลในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑลเนื่องจาก ระดับหนี้ครัวเรือนสูงและเพิ่มขึ้น ข้อมูลระดับประเทศชี้ว่าหนี้ครัวเรือนไทยอยู่ในระดับสูง (หนี้ต่อ GDP ~91.3%) โดยกรุงเทพและปริมณฑลเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจที่มีสัดส่วนหนี้ครัวเรือนและการใช้สินเชื่อสูงกว่าพื้นที่อื่น จึงเสี่ยงต่อการเกิดปัญหา NPLs และข้อกีดจากระบบการเงินได้รวดเร็วกว่า ความเปราะบางของสถาบันการเงินในพื้นที่เมือง สถาบันการเงินที่ทำธุรกรรมในกรุงเทพฯ เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและสินเชื่อส่วนบุคคลจำนวนมาก การผิดนัดชำระหนี้ในเขตเมืองจะส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องและความเสถียรของระบบการเงินในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ รวมถึงลักษณะเศรษฐกิจและพฤติกรรมผู้บริโภคเฉพาะตัวของคนเมือง: ประชากรในกรุงเทพฯ มีรายได้ หนี้สิน รูปแบบการใช้จ่าย และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเงิน (FinTech) แตกต่างจากชนบท ปัจจัยเหล่านี้อาจทำให้รูปแบบการเกิดหนี้และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเฉพาะถิ่น และแม้จะมีงานวิจัยระดับประเทศจำนวนหนึ่ง แต่ยังขาดการวิเคราะห์ร่วมเชิงพฤติกรรมและปัจจัยส่วนบุคคลเฉพาะพื้นที่เขตกรุงเทพและปริมณฑล การศึกษานี้จะเติมช่องว่างโดยระบุปัจจัยเสี่ยงและแนวทางบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับบริบทเมือง

ดังนั้น ผลวิจัยเชิงพื้นที่จะให้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับหน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงิน และผู้กำหนดนโยบายเพื่อออกมาตรการที่เหมาะสม เช่น มาตรการลด NPLs นโยบายคุ้มครองผู้บริโภคทางการเงิน และโครงการส่งเสริมความรู้ทางการเงินที่ตรงกลุ่มเป้าหมาย การศึกษาความสำคัญของการบริหารจัดการทางการเงินและความเชื่อมโยงกับปัญหานี้สิน จึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมความรู้ทางการเงินและพัฒนาทักษะในการบริหารจัดการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหานี้สินและสร้างเสริมความมั่นคงทางการเงินในระยะยาวได้ การวิจัยนี้จึงเป็นการศึกษาที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในระยะยาว ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงิน

ส่วนบุคคล โดยเน้นการวิเคราะห์ร่วมระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยทางพฤติกรรม เพื่อให้ได้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งและรอบด้านยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาทักษะทางการเงินส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพและปริมณฑลต่อไป

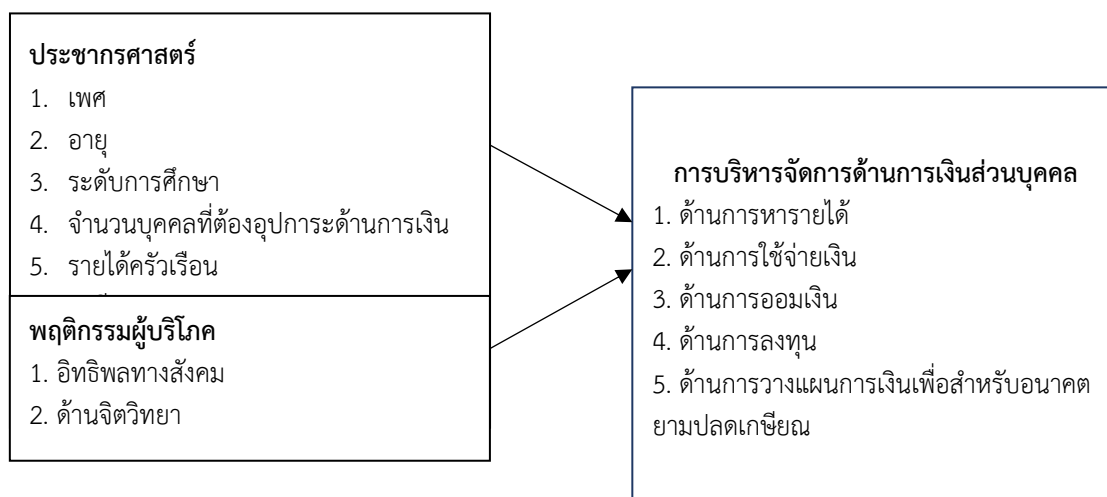
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพและปริมณฑล
2. เพื่อศึกษาระดับของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพและปริมณฑล

สมมุติฐานงานวิจัย

- สมมุติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล
สมมุติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ประชากร (Population) ได้แก่

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ กลุ่มบุคคลที่มีหนี้สินจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ หนี้สินจากธนาคารพาณิชย์ หนี้สินบัตรเครดิต หนี้สินจากสินเชื่อส่วนบุคคล รวมถึงหนี้สินจากสินเชื่อที่ไม่ใช่จากธนาคาร ประชากรที่เลือกศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ชายและหญิง ทุกช่วงวัยที่มีความสามารถในการทำงานและมีรายได้ โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความกังวลเรื่องการกู้ยืมเงินและการชำระหนี้เป็นหลัก

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample) เลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน โดยอาศัยวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรของ W.G. Cochran (1953) และใช้แบบสอบถามทั้งแบบกระดาษเลือกคำตอบและผ่าน google form

3. การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในแต่ละเขตกรุงเทพและปริมณฑล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนบุคคลที่ต้องอุปการะด้านการเงิน รายได้ต่อเดือน อาชีพ ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ จะช่วยในการวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของกลุ่มประชากรที่มีภาระหนี้สิน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค ได้แก่ ด้านอิทธิพลทางสังคมและด้านจิตวิทยา จำนวนข้อคำถาม 29 ข้อคำถาม แบ่งการให้คะแนนออกเป็น 5 ระดับ (Rating Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน ด้านการออมเงิน ด้านการลงทุนและด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณภาครัฐ ซึ่งมีทั้งหมด 19 ข้อคำถาม โดยมีลักษณะ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดให้ข้อเสนอแนะ และเสนอความคิดเห็น

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเพื่อให้มั่นใจว่าเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมีความเที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการในการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) รวมถึงการทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยการนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมถึงความเข้าใจในข้อคำถามและตรงกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ซึ่งวิธีการหาค่าความเที่ยงตรง จะนำข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจาก ผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 3 ท่าน จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence: IOC) โดยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.95

หลังจากทดสอบความถูกต้องของข้อคำถามและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Pilot Test) กับกลุ่มทดสอบ จำนวน 30 ตัวอย่าง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ก่อนจะใช้แบบสอบถามกับกลุ่ม ตัวอย่างจริงเพื่อทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cranach's alpha โดยจะยอมรับการทดสอบเมื่อค่า Alpha มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (Nunnally, 1978) เพื่อตรวจสอบความแม่นยำและความเหมาะสมของแบบสอบถามว่าสามารถสื่อสารให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเข้าใจตรงกัน โดยใช้สูตรของ Cronbach (1970) โดยมีค่าคะแนนอยู่ที่ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” เป็นงานวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้วิธีแบบสอบถาม 400 ชุด ชุดโดยเก็บรวบรวม ข้อมูลจากการไปสอบถามตามกลุ่มชุมชนต่างๆ และแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) และนำเสนอผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย โดยจะนำข้อมูลมา วิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการนำเสนอตัวแปรที่ได้จากการทำวิจัย มาอธิบายรายละเอียดข้อมูล ประกอบไปด้วย

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) การแจกแจงความถี่ (Frequency)
- 3) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาข้อมูลของกลุ่ม ตัวอย่างโดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยใช้เครื่องมือวิเคราะห์ผลทางสถิติ ได้แก่ สถิติทดสอบ t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA: F-test) และใช้สถิติการ วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 ส่วนใหญ่อายุ 31-40 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.75 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 ส่วนใหญ่มีบุคคลที่ต้องอุปการะด้านการเงิน 2 คน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.75 ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน โรงงาน/บริษัทเอกชน จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 43.75 ส่วนใหญ่ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ คือ หนี้ดี/หนี้ที่ ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมา คือ หนี้ไม่ดี/หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 และน้อยที่สุด คือ ไม่มีหนี้ จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

พฤติกรรมผู้บริโภค	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.71	0.67	มาก
อิทธิพลส่วนบุคคล	3.74	0.83	มาก
กลุ่มอ้างอิง	3.67	0.79	มาก
ครอบครัว	3.75	0.80	มาก
ชั้นทางสังคม	3.71	0.83	มาก
กลุ่มวัฒนธรรม	3.66	0.77	มาก
ด้านจิตวิทยา	3.66	0.70	มาก
การสนใจ	3.73	0.79	มาก
การรับรู้	3.82	0.81	มาก
การเรียนรู้	3.75	0.82	มาก
บุคลิกภาพ	3.56	0.82	มาก
ความเชื่อและค่านิยม	3.58	0.86	มาก
ทัศนคติ	3.60	0.84	มาก
วิถีการดำรงชีวิต	3.60	0.84	มาก
โดยรวม	3.68	0.66	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค โดยรวมอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 12 ด้าน ประกอบด้วยด้าน

อิทธิพลทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมา คือ อิทธิพลส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ชั้นทางสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 กลุ่มอ้างอิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ กลุ่มวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

ด้านจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การรับรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 รองลงมา คือ การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 การสนใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 ทักษะคิด และวิธีการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เท่ากัน ความเชื่อและค่านิยม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ บุคลิกภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการหารายได้	3.65	0.80	มาก
ด้านการใช้จ่ายเงิน	3.55	0.89	มาก
ด้านการออมเงิน	3.51	0.87	มาก
ด้านการลงทุน	3.44	0.92	มาก
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	3.49	0.94	มาก
โดยรวม	3.53	0.80	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการหารายได้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมา คือ ด้านการใช้จ่ายเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ด้านการออมเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t-test	Sig.
ด้านการหารายได้	ชาย	3.52	0.82	-2.611	0.009*
	หญิง	3.73	0.78		
ด้านการใช้จ่ายเงิน	ชาย	3.43	0.86	-2.314	0.021*
	หญิง	3.64	0.89		
ด้านการออมเงิน	ชาย	3.37	0.90	-2.866	0.004*
	หญิง	3.62	0.83		
ด้านการลงทุน	ชาย	3.38	0.93	-1.206	0.229
	หญิง	3.49	0.92		
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	ชาย	3.42	0.96	-1.340	0.181
	หญิง	3.55	0.92		
โดยรวม	ชาย	3.42	0.81	-2.247	0.025*
	หญิง	3.60	0.79		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน และด้านการออมเงินของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009, 0.021 และ 0.004 ตามลำดับ ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน และด้านการออมเงิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่ายเงิน และด้านการออมเงิน มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามอายุ

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	3.985	4	0.996	1.567	0.182
	ภายในกลุ่ม	251.220	395	0.636		
	รวม	255.205	399			
ด้านการใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	7.821	4	1.955	2.522	0.041*
	ภายในกลุ่ม	306.179	395	0.775		
	รวม	314.000	399			
ด้านการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	9.710	4	2.427	3.309	0.011*
	ภายในกลุ่ม	289.792	395	0.734		
	รวม	299.501	399			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5.285	4	1.321	1.559	0.185
	ภายในกลุ่ม	334.801	395	0.848		
	รวม	340.086	399			
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	4.284	4	1.071	1.221	0.301
	ภายในกลุ่ม	346.377	395	0.877		
	รวม	350.661	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.458	4	1.365	2.157	0.073
	ภายในกลุ่ม	249.953	395	0.633		
	รวม	255.411	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.073 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการใช้จ่ายเงิน และด้านการออมเงิน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 และ 0.011 ตามลำดับ ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก

(H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการใช้จ่ายเงินและด้านการออมเงิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4.806	3	1.602	2.533	0.057
	ภายในกลุ่ม	250.399	396	0.632		
	รวม	255.205	399			
ด้านการใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4.692	3	1.564	2.002	0.113
	ภายในกลุ่ม	309.308	396	0.781		
	รวม	314.000	399			
ด้านการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6.880	3	2.293	3.103	0.027*
	ภายในกลุ่ม	292.621	396	0.739		
	รวม	299.501	399			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	2.713	3	0.904	1.062	0.365
	ภายในกลุ่ม	337.373	396	0.852		
	รวม	340.086	399			
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อ สำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	4.090	3	1.363	1.558	0.199
	ภายในกลุ่ม	346.571	396	0.875		
	รวม	350.661	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.240	3	1.413	2.228	0.084
	ภายในกลุ่ม	251.171	396	0.634		
	รวม	255.411	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา ไม่แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการออมเงิน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.027 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการออมเงิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4.933	6	0.822	1.291	0.260
	ภายในกลุ่ม	250.272	393	0.637		
	รวม	255.205	399			
ด้านการใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	7.507	6	1.251	1.604	0.145
	ภายในกลุ่ม	306.493	393	0.780		
	รวม	314.000	399			
ด้านการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6.193	6	1.032	1.383	0.220
	ภายในกลุ่ม	293.308	393	0.746		
	รวม	299.501	399			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	9.911	6	1.652	1.966	0.069
	ภายในกลุ่ม	330.175	393	0.840		
	รวม	340.086	399			
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	12.322	6	2.054	2.385	0.028*
	ภายในกลุ่ม	338.339	393	0.861		
	รวม	350.661	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	7.194	6	1.199	1.898	0.080
	ภายในกลุ่ม	248.217	393	0.632		
	รวม	255.411	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.080 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือน แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ประเภหนี้เครดิตบูโร ในด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล จำแนกตามข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	3.509	2	1.755	2.768	0.064
	ภายในกลุ่ม	251.695	397	0.634		
	รวม	255.205	399			
ด้านการใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	3.611	2	1.806	2.309	0.101
	ภายในกลุ่ม	310.389	397	0.782		
	รวม	314.000	399			
ด้านการออมเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6.761	2	3.380	4.584	0.011*
	ภายในกลุ่ม	292.740	397	0.737		
	รวม	299.501	399			
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	5.684	2	2.842	3.374	0.035*
	ภายในกลุ่ม	334.402	397	0.842		
	รวม	340.086	399			
ด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ	ระหว่างกลุ่ม	9.290	2	4.645	5.402	0.005*
	ภายในกลุ่ม	341.371	397	0.860		
	รวม	350.661	399			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.380	2	2.690	4.271	0.015*
	ภายในกลุ่ม	250.032	397	0.630		
	รวม	255.411	399			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ในประเทศไทย ในภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.015 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ในประเทศไทย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ในประเทศไทย ในด้านการออมเงินด้านการลงทุน และด้านการวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.011, 0.035 และ 0.005 ตามลำดับ ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ แตกต่างกัน มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ข้อมูลลักษณะการเป็นหนี้ในประเทศไทย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล
ตารางที่ 8 การวิเคราะห์สมการพหุคูณพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล
โดยรวม

ตัวแปรพยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.	Collinearity	
	B	SE	β			Tolerance	VIF
Constant	-0.244	0.091		-2.671	0.008*		
อิทธิพลส่วนบุคคล (X ₁)	0.009	0.027	0.009	0.331	0.741	0.492	2.032
กลุ่มอ้างอิง (X ₂)	0.114	0.032	0.112	3.518	0.000*	0.383	2.611
ครอบครัว (X ₃)	0.041	0.032	0.041	1.277	0.202	0.366	2.733
ชั้นทางสังคม (X ₄)	-0.015	0.034	-0.016	-0.448	0.654	0.322	3.109
กลุ่มวัฒนธรรม (X ₅)	0.099	0.039	0.095	2.554	0.011*	0.279	3.581
การจงใจ (X ₆)	0.135	0.037	0.133	3.628	0.000*	0.285	3.514
การรับรู้ (X ₇)	0.092	0.033	0.093	2.803	0.005*	0.348	2.877
การเรียนรู้ (X ₈)	0.045	0.032	0.046	1.415	0.158	0.357	2.802
บุคลิกภาพ (X ₉)	0.104	0.031	0.107	3.312	0.001*	0.368	2.714
ความเชื่อและค่านิยม (X ₁₀)	0.177	0.033	0.190	5.377	0.000*	0.310	3.229
ทัศนคติ (X ₁₁)	0.223	0.034	0.234	6.628	0.000*	0.310	3.229
วิธีการดำรงชีวิต (X ₁₂)	0.204	0.031	0.215	6.510	0.000*	0.353	2.833

R = 0.923, R² = 0.851, Adjusted R² = 0.846, SEE = 0.313, F = 184.307, Sig = 0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์สมการพหุคูณพฤติกรรมผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญต่อตัวแปรตามหรือตัวแปรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล โดยรวม คือ กลุ่มอ้างอิง กลุ่มวัฒนธรรม การจงใจ การรับรู้ บุคลิกภาพ ความเชื่อและค่านิยม ทัศนคติ และวิธีการดำรงชีวิต ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ลำดับที่ 1 ตัวแปรอิสระ ทัศนคติ (X₁₁) (B = 0.223) รองลงมา คือ วิธีการดำรงชีวิต (X₁₂) (B = 0.204) ความเชื่อและค่านิยม (X₁₀) (B = 0.177) การจงใจ (X₆) (B = 0.135) กลุ่มอ้างอิง (X₂) (B = 0.114) บุคลิกภาพ (X₉) (B = 0.104) กลุ่มวัฒนธรรม (X₅) (B = 0.099) และการรับรู้ (X₇) (B = 0.092) ซึ่งตัวแปรทั้ง 8 ตัวเป็นตัวแปรพยากรณ์ ค่าอำนาจในการพยากรณ์ (R²) เท่ากับ 0.851 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ 0.313

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nguyen, N., & Johnson, L. W. (2020) รูปแบบการบริโภคที่หลากหลายถือเป็นตัวกำหนดที่สำคัญของหนี้ส่วนบุคคลเมื่อเวลาผ่านไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการได้มาซึ่งสินค้าที่เกินข้อกำหนดที่จำเป็น ระบุว่าครัวเรือนที่มีแนวโน้มค่าใช้จ่ายมากเกินไปมีแนวโน้มที่จะเกิดหนี้มากกว่าเมื่อเทียบกับครัวเรือนที่มีลักษณะการจัดการทางการเงินอย่างรอบคอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Pongpal, P. (2020) เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านเศรษฐกิจของครูและบุคลากรทางการศึกษา พบว่าสภาวะหนี้สินมีความสัมพันธ์กับทัศนคติการวางแผนการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ได้ ค่า Chi-Square เท่ากับ 9.874 ส่วนระยะเวลาในการปฏิบัติงาน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และตำแหน่งงานไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการวางแผนการเงิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

งานวิจัยหลายชิ้นชี้ว่าโดยเฉลี่ยผู้หญิงมักบริหารการเงินได้ดีกว่าผู้ชายในมิติของการทรนน้อยกว่า ตัดสินใจรอบคอบกว่า วางแผนระยะยาวมากกว่า และรับความเสี่ยงเกินความจำเป็นน้อยกว่า ปัจจัยที่อธิบายได้รวมทั้งเหตุเชิงพฤติกรรม สังคม และบทบาทการเลี้ยงดู โดยมีงานวิจัยที่สอดคล้อง ดังนี้ Barber & Odean (2001) “Boys Will Be Boys” พบว่าผู้ชายเทรดมากกว่าผู้หญิงและผลตอบแทนเฉลี่ยต่ำกว่า สาเหตุเชื่อมโยงกับความมั่นใจเกินจริง (overconfidence) และงาน Croson & Gneezy (2009) ระบุว่าผู้หญิงระมัดระวังความเสี่ยงมากกว่าผู้ชายในหลายบริบททางเศรษฐกิจ งานของ Jianakoplos & Bernasek (1998) / Sunden & Surette (1998) พบความแตกต่างเรื่องความเสี่ยงและการจัดการบัญชี/บัตรเครดิตระหว่างเพศ งานของ Lusardi & Mitchell วิเคราะห์การรู้เรื่องการเงิน (financial literacy) และการวางแผนเกษียณ พบว่าการรู้เรื่องการเงินและพฤติกรรมการวางแผนมีผลต่อผลลัพธ์ทางการเงิน (บางงานชี้ผู้หญิงถ้ารู้จริงมักปฏิบัติรอบคอบกว่า) สรุปได้ว่าผลลัพธ์มาจากการผสมของความแตกต่างเชิงพฤติกรรม (ความเสี่ยง, overconfidence), บทบาทในครอบครัว และการเลี้ยงดู/ค่านิยมสังคม ซึ่งสนับสนุนให้ผู้หญิงโดยเฉลี่ยปฏิบัติการเงินที่รอบคอบและได้ผลดีกว่าในหลายสถานการณ์

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะบุคคลที่เป็นหนี้ จึงควรมีการขยายผลการศึกษาเพิ่มเติมไปยังกลุ่มคนที่ไม่เป็นหนี้ เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อลักษณะก่อนและหลังการเป็นหนี้ และแนวโน้มการเป็นหนี้ให้สามารถนำข้อมูลไปวางแผนความรู้ด้านการบริหารการเงินส่วนบุคคล
2. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ในการศึกษาครั้งต่อไปควรศึกษากับตัวแปรอื่น ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ค่าใช้จ่ายครัวเรือนปริมาณหนี้สิน เป็นต้น
3. ในการศึกษาครั้งนี้ไม่ได้มีการศึกษาตำแหน่งงานใดตำแหน่งงานหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง โดยศึกษาเฉพาะในตำแหน่งพนักงาน/เจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาในตำแหน่งพนักงานระดับปฏิบัติการซึ่งมีรายได้ค่อนข้างน้อย เพื่อนำผลไปวางแผนช่วยเหลือพนักงานในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- Angkana Onjeen, & Chan-ngam, J. (2023). Influence of internal and external factors on personal financial planning of employees in Navanakorn Industrial Estate. *Journal of Interdisciplinary Social Sciences and Communication*, 6(2), 122–136.
- Anuthida Prasertsak, & Nakyaem, N. (2023). Factors influencing personal financial planning based on sufficiency economy of private hospital staff in Nakhon Pathom province. *Mahachulalongkornrajavidyalaya Ubon Journal*, 8(2), 105–117.
- Bank of Thailand. (2013). Results of the survey on financial literacy in Thailand, 2013 (Unpublished).
- Bank of Thailand. (2017). Know about finance: Being in debt happily (Unpublished).
- Barber, B. M., & Odean, T. (2001). Boys will be boys: Gender, overconfidence, and common stock investment. *Quarterly Journal of Economics*, 116(1), 261–292. <https://doi.org/10.1162/003355301556400>
- Capital Market Knowledge Development Center. (2009). Financial planning course: Module 1, fundamentals of financial planning (Unpublished).
- Cochran, W. G. (1953). Sampling techniques. John Wiley & Sons, Inc.
- Croson, R., & Gneezy, U. (2009). Gender differences in preferences. *Journal of Economic Literature*, 47(2), 448–474. <https://doi.org/10.1257/jel.47.2.448>
- Durbin, J., & Watson, G. S. (1950). Testing for serial correlation in least squares regression. I. *Biometrika*, 37(3/4), 409–428.
- Gitman, L. J., & Zutter, C. J. (2012). Principles of managerial finance (13th ed.). Pearson Education.
- Jianakoplos, N. A., & Bernasek, A. (1998). Are women more risk averse? *Economic Inquiry*, 36(4), 620–630. <https://doi.org/10.1111/j.1465-7295.1998.tb01740.x>
- Jiradet Kotape. (2014). A study of behavior and causes of debt among teachers in Nong Khai province (Master's independent study, Master of Economics in Business, Faculty of Management Science, Khon Kaen University, Thailand).
- Kanya Vanichbancha. (2016). Advanced statistical analysis with SPSS for Windows. Chulalongkorn University Book Center.
- Kijtiporn Sithiphan. (2009). Factors influencing personal financial planning of Bangkok residents (Master's thesis). Bangkok University, Thailand.
- Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2008). Planning and financial literacy: How do women fare? *American Economic Review (Papers & Proceedings)*, 98(2), 413–417. <https://doi.org/10.1257/aer.98.2.413>
- Lusardi, A., & Tufano, P. (2015). Debt literacy, financial experiences, and over-indebtedness. *Journal of Pension Economics & Finance*, 14(4), 332–368.
- Meor Nordin, H. N., Baharum, N. S. N., Rahmat, N. H., & Abdullah, A. (2022). Factors influencing financial management behaviour among university students. *Selangor Business Review*, 7(1), 12–24.
- Mukda Kowhakul. (2015). Personal financial management affecting saving behavior of people in Bangkok and its metropolitan area. *Business Administration and Economics Review*, 12(1), 128–149.

- Nguyen, N., & Johnson, L. W. (2020). Consumer behaviour and environmental sustainability. *Journal of Consumer Behaviour*, 6, 539–541.
- Odean, T. (1998). Are investors reluctant to realize their losses? *Journal of Finance*, 53(5), 1775–1798. <https://doi.org/10.1111/0022-1082.00072>
- Phanomporn Sukwattanasap. (2021). Economic and environmental factors related to savings affecting personal financial management behavior of working-age people in Bangkok. *Journal of Public Administration*, 11(1), 61–78.
- Pongpal, P. (2020). Personal financial planning to strengthen economic immunity for teachers and educational personnel (Research report). Office of the Welfare Promotion Commission for Teachers and Educational Personnel, Ministry of Education.
- Salsabilla, S. I., Pradono, P., & Hartono, B. (2021). Factors affecting personal financial management. *Jurnal Manajemen Bisnis*, 12(1), 45–55.
- Sunden, A. E., & Surette, B. J. (1998). Gender differences in the allocation of assets in retirement savings plans. *American Economic Review (Papers & Proceedings)*, 88(2), 207–211. <https://www.jstor.org/stable/116901>
- Somnuk Uajirapongpan, & Kaoen, P. (2016). Factors affecting personal financial management of provincial police officers in Chumphon. *Journal of Management Science, Prince of Songkla University*, 3(2), 65–84.
- Thinyada Pichayasupakul, & Wannarat, S. (2017). Factors affecting personal financial risk management of undergraduate students in Chonburi province. *Silpakorn University Electronic Journal*, 7(1), 22–35.
- van Rooij, M., Lusardi, A., & Alessie, R. (2011). Financial literacy and retirement preparation in the Netherlands. *Journal of Pension Economics & Finance*, 10(4), 527–545.
- Xiao, J. J., & Porto, N. (2017). Financial education and financial satisfaction. *International Journal of Bank Marketing*, 35(5), 805–817. <https://doi.org/10.1108/IJBM-01-2016-0009>